

ærede Medlem fælder altid haarde Domme over andre Mennesker. Han fældede en meget haard Dom over mig før. Ærede Medlemmer ser, at han er ikke anderledes, naar Talen er om Middelstanden. Jeg kunde citere mere af disse Udtalelser, men af Hensyn til Tiden skal jeg undlade det. Jeg vil blot citere Side 152. Dér hedder det: I Stordriften vil Mellemklassen „kunne leve under en økonomisk Betryggelse, som den ikke har kendt i sin saakaldte Selvstændighed“. Den Gang var det ærede Medlem altsaa af den Mening, at Middelstanden burde forsvinde og gaa ind i Storbedrifterne, for at den kunde leve et selvstændigt Liv i Tryghed, som den aldrig nogen Sinde har kendt før.

Med andre Ord, det ærede Medlem ønskede, at disse Mennesker skulde gaa ind og arbejde hos Direktør Ballin og de andre store Direktører. Men hvordan kan det ærede Medlem saa i Dag føle en saa stor Fare ved disse private Monopoler, disse private Monopoler, som har oplugtet Middelstanden og skaffet de Folk, der før var frie Mænd og havde deres Frihed, denne herlige betryggede Tilværelse, de efter det ærede Medlems Mening har som Funktionærer i disse Selskaber? Jeg forstaaer ikke rigtig Sammenhængen mellem det ærede Medlems tidligere Syn paa denne Sag og det, han har udviklet her i Dag.

Det ærede Medlem (Fraenkel) mente imidlertid, at Statsmonopolerne var tusindfold værre end de private Monopoler. Han henviste i saa Henseende til Statsbanerne her i Landet som et afskrækkende Eksempel. Det vil jeg gerne sige et Par Ord om, det er den Tale, man hører saa ofte fra den Side, at Statsbanerne er en saa elendig og jammerfuld Institution, at deres Lige ikke kan opdrives. Da vi i sin Tid talte om; Sukkerspørgsmaalet, var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) Ordfører, og han talte om, hvor elendigt det vilde gaa her i Landet, naar Embedsmænd, Bureaukrater og socialistiske Forretningsførere skulde regere Verden i Stedet for dygtige Købmænd. Denne Foragt for Embedsmænd er en højst mærkelig Følelse hos det Parti, som dog ellers i nogen Grad plejer at støtte sig til Embedsmænd. Hvorfor har man i det konservative Parti en saa grænseløs Foragt for Embedsmændene? Jeg forstaaer det slet ikke. I Almindelighed er Embedsmændene sikkert udmærket dygtige Mennesker paa de Pladser, de sidder paa. Det er meget muligt, at man hænger sig i dette, at der i en Del Stillinger sidder nogle ældre

Embedsmænd, der ikke er saa levende som saa mange unge Embedsmænd, men jeg synes dog ikke, man kan overføre den Uvillie, man paa den Konto føler, paa Embedsmændene i det hele. Det er min Erfaring, at vi her i Danmark har et udmærket Stab af Embedsmænd; flinke, dygtige og pligt-opfyldende. Jeg vil f. Eks. nævne Indenrigsministeriet under Krigssituationen; det forekommer mig, at hvad Indenrigsministeriets Stab af unge Embedsmænd har udrettet, fortjener Anerkendelse her. Jeg tror ikke, nogen privat Institution kunde have ordnet disse Sager bedre. Jeg tror ikke, man kunde have fundet en privat Direktør og en Stab af private Funktionærer, der kunde have ordnet dem bedre, end de er styrede fra Indenrigsministeriet.

Men nu Statsbanerne. Hvor i al Verden er det, at der er denne grænseløse Uduelighed indenfor Statsbanestyrelsen? Det forekommer mig, at naar man ser fornuftigt paa de danske Statsbaners Arbejde, maa man sige, at det gaar fortræffeligt. De har et udmærket Materiel, alting er i Orden i den Henseende. Det er meget muligt, at de ikke har tilstrækkeligt Materiel, men det er ikke Embedsmændenes Skyld, det er meget snarere denne Forsamlings Skyld, naar vi ikke har bevilget det tilstrækkelige (*J. C. Christensen*: Det har vi altid gjort). Nej, hvis vi havde bevilget det nødvendige, saa havde vi ogsaa nu det tilstrækkelige Materiel. (*J. C. Christensen*: Vi har altid bevilget, hvad der er blevet krævet). Det tvivler jeg meget paa; det modsatte kan sikkert godt dokumenteres. (*J. C. Christensen*: Ja gør det saa!). Ja, det er jo vanskeligt at gøre saadant noget paa staaende Fod, men jeg skal forsøge at gøre det senere. Men Statsbanernes Ledelse synes jeg altsaa i alle Henseender fortjener Anerkendelse her fra. Der er efter min Opfattelse ingen Embedsmænd eller Funktionærer indenfor Statsbaneadministrationen, som ikke gør deres yderste for, at Statsbanedriften kan være mønsterværdig. Maa jeg spørge: Staar Statsbanedriften her i Danmark da under den private Banedrift? Tværtimod! Jeg har gjort den modsatte Erfaring, at den private Jernbanedrift langt fra kan sidestilles med Statsbanedriften. Sidste Sommer rejste jeg med Toget til Hillerød Nord fra. Det er jo en Privatbane. Alle Kupeer var overfyldte, knap en Staa-plads at opdrive inde i Toget eller ude paa Perronerne. Det fandt Folk sig taalmodigt i, og de stod og talte om, at nu skulde de have det saa dejligt, naar de kom over i Statsbanen, for dér var der rigelig Plads. Og saadan